

Historia

Miejską Bibliotekę Publiczną w Przemyślu otwarto 1 marca 1947 roku. Mieściła się w budynku dzisiejszego Urzędu Miejskiego, zajmując pomieszczenie o powierzchni 25 m. Księgozbiór liczył 2000 woluminów, a pierwszym kierownikiem został pedagog, Franciszek Zajdel. W 1950 roku Bibliotekę przeniesiono do nowego, większego lokalu przy ul. Grodzkiej 3, a w roku 1952 uzyskała ona dodatkowe pomieszczenie po drugiej stronie tej ulicy, z przeznaczeniem na działalność dla dzieci. Biblioteka Dziecięca – późniejszy Oddział dla Dzieci – otwarta przy ul. Grodzkiej 6, była pierwszą tego typu placówką w woj. rzeszowskim.

Rok 1967 to przeprowadzka do nowego, samodzielnego budynku, byłej synagogi Scheinbacha, przy ul. J. Słowackiego 15. Nowe, duże powierzchnie, oprócz zaspokojenia potrzeb w zakresie magazynowania zbiorów, liczących wówczas ok. 90.000 woluminów, otwierały nowe możliwości dla pracy oświatowej i organizacji imprez kulturalnych. Regularnie otwierano wystawy, odbywały się spotkania autorskie, konkursy, koncerty, lekcje, przyjmowano liczne wycieczki.

Już w latach 90-ych powierzchnia magazynowa zaczęła się kurczyć, w miarę rozrastających się zbiorów. I choć Biblioteka działała normalnie, wkraczając w XXI wiek jako placówka częściowo skomputeryzowana, pozyskanie nowego budynku stało się koniecznością. Okazja nadarzyła się w związku z likwidacją części substancji wojskowej w naszym mieście oraz możliwościami wykorzystania funduszy europejskich. Na rewitalizację kompleksu powojkowego przy ul. Grodzkiej 8 wydano ponad 10 mln zł, z czego 6 mln 397 tys. pozyskano z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2007 – 2013. Pozostałe środki pochodziły z budżetu państwa oraz Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Rewitalizacja obiektu polegała na remoncie części zabytkowej i dobudowaniu do niej nowoczesnego skrzydła, mieszczącego m. in. Oddział dla Dzieci i Wypożyczalnię dla Dorosłych. Zabytkowy budynek powstał w pierwszej połowie XVII wieku jako klasztor sióstr dominikanek. Po kasacie zakonu w 1784 roku, w obiekcie znalazł miejsce szpital wojskowy. Pod koniec XIX wieku przekształcono go w kasyno oficerskie; po II wojnie spełniał podobną rolę, mianowicie klubu garnizonowego. W 1950 roku w dawnej sali balowej na I piętrze otwarto kino. Po gruntownym remoncie sala odzyskała zasłużony blask i organizowane w niej są imprezy kulturalne. Natomiast w dawnym dominikańskim refektarzu, na parterze, mieści się Czytelnia Główna.

Należy mieć nadzieję, że po symbolicznym „powrocie” na ulicę Grodzką, w nowej, pięknej siedzibie, Biblioteka jeszcze mocniej zaznaczy swoje miejsce wśród najważniejszych instytucji naszego miasta i jak najlepiej będzie służyć jego mieszkańcom.